

Poetes... poesia

La poesia és la part literària indiscutiblement més cerebral, més de creació. El poeta és el monstre sagrat de les lletres. Ell està immers en el seu món, a voltes ni semblant al món real. Viuen en una societat on tot és diferent, des del llenguatge fins la figura. El paisatge és més net i les paraules tenen un so molt bonic, com acabades d'estrenar.

Olot té els seus poetes. L'amic Xavier Piera, un olotí que estima les coses de la ciutat, ens ha fet aquesta selecció. Sense ésser exhaustiva ni definitiva, és un assaig interessant per a una antologia que està per fer. Olot té —com veureu— bons poetes i bona poesia. Heus ací la mostra.

Memòria a Jordi Montsalvatge

En aquesta hora d'estiu, com tantes hores d'estiu,
podem haver-nos trobat tots nosaltres
—tu també— passejant per aquest món en pau.

Res no desfeia l'encis de la vida que dura.
Ton sols els cors estranyament agitats
miraven la serra veïna, el petit campanar,
el cementiri humil, l'estimball que el rodeja.

La mà emmorenida d'Esperança
ha posat flors silvestres damunt la caixa.
El xiscle agut dels ocells es perdia
en el vaivé compassat de les absoltes.

I un de nosaltres, damunt el morter moll encara,
ha gravat el nom i els cognoms
i una creu de pal sec, la més simple de totes.

Ara vosaltres i jo, en aquest món o en l'altre,
esperarem el dia de la Resurrecció.

JOAN TEIXIDOR

Inquietuds

En aquest temps de vagues inquietuds
en que trontolla tot com un seisme,
i l'Església sofreix, i un cataclisme
veuen venir alguns, potsser porucs,
no en facis cas, Senyor, T'estimem massa,
per pensar que no ets Déu i sols ficció
et trobem i et palpem a cada passa,
Tú que feres de res la Creació,
Tú que feres amb menys de una alenada,
la muntanya i la mar, l'arbre i la flor

¡Volem la pau Senyor!
Catòlics, protestants,
negres, i blancs,

et supliquem humils, juntant les mans!
Doná'ns la pau, oh Deu de l'Univers!
Ja ho sé Senyor, ja ho sé que t'hem ofès
els de baix i els de dalt, tot criticant,
¡Es nostra humanitat que và surant!

Serà un signe del temps nostra ceguera,
o pesantor de nostra vanitat?
Oh Déu d'amor, Jesús de Galilea,
porta la pau al món, tingue'ns pietat!
Si et varen invocar amb sa inocència,
les ànimes del sants,
Tu sabs bé prou quan gran es la demència
en que estem submergits, joves i grans.
Y malgrat la miseria amb que ens vestim,
ens vas donant la fé, amb que resistim
del segle vint les embestides fortes.
¡Obre de bat a bat aquelles portes
on és feble la llum. Doná'ns coratge,
perquè no oblidem mai el teu Missatge.
Si ho fem, ajuda'ns prest. Ets nostre Pare
¡Oh Pare nostre, doncs, tolera'ns aral
Tu veus, inmers en plors, el món podrit,
i el cristià d'avui està aflagit.
Hi ha odis, violències, en el món;
hi há egoisme, i no amor, al nostre entorn
i la sal de la terra es torna fada,

Roses blanques

(Col·lecció devota)

Com un verger de roses vincladisses,
albes i pures com tofes de neu
que em porta al cor sentors enyoradisses,
—tot el volum que tinc al davant meu.—

Ungides de clarors tremoladisses,
—profà es de besà'l, mon llavi encès—
tenen l'encant de visions fonedisses
i la gençor placèvola del bes.

Es un roser de nítida puresa,
cada rosa un guspir, d'amor encesa
per la Madona del blau paradís.

¡Roser florit de llum i poesia!...
¡Verger del blanc Anyell Eucaristia,
penetra'm cor endins tan dolç encís!...

MERCÈ BAYONA I CODINA

MARIA MERCÈ DEVESA

i deixa de donar el cent per ú,
i ens tornem més rebels cada vegada,
i a Tú clamem, Senyor, i sols a Tú!
Desclou avui tants ulls que són tancats,
i en aquestes jornades de combats,
a crits et despertem.— ¿Senyor, que dorms
en la barca de Pere, com un dia?
¡Calma la tempestat i l'agonia
d'aquesta mar furiosa de rencòrs,
on hi impera la fam, la guerra, els morts!
Tenim inquietuds, que ens ronda arreu,
l'hipòcrita, l'engany, i el faritzeu.
Volem la teva pau. No la fingida.
Volem la veritat. No la mentida.
Aquesta pau, Senyor, ben humilment,
clama a Tú de Llevant, fins a Ponent,
La paraula evangèlica que ens dares,
és pau i amor, doctrina sense tares.
Pacífica la terra; Tú ets la Pau,
i el món veurem seré... i el cel ben blau!

ROSA SACRETS